

ת"פ 28221/02/22 - מדינת ישראל ע"י נגד פלונית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 22-02-28221 מדינת ישראל נ' פלונית(עוצר)

בפני: בעвин: הנאשמה נגד: הנאשמת	כבוד השופט טל לחיאני שהם מדינת ישראל ע"י ב"כ ע"ד רחל אטיאס פלונית (עוצר) באמצעות ב"כ ע"ד ابو לבן
--	--

verb Din

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודהתה בעובדות כתוב האישום המתוקן בביצוע עבירה ניסיון הצתה, לפי סעיף 448 רישא וסעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

מכتب האישום המתוקן עולה כי הנאשמת היא בתה של ט"מ (להלן: "האם"), אשר גרה בשכנות ... (להלן: "המתלון") ברחוב באר שבע (להלן: "הבנייה").

בתאריך 19/01/2022 בשעה 19:00 או בסמוך לכך, בעת שהנאשמת שהתה במקלט לנשים בבאר שבע, התקיימה שיחה בין האם, במהלך מוסר לה האם כי סיפרה לבני המשפחה בתל שבע כי אבי הנאשمة מקרים עימה יחס מיין.

בעקבות שיחה זו, נקלעה הנאשمت למצוקה נפשית ובעודה נסערת מאוד, החלטה לשלוח אש ביחס בדירתה של אמה. בהמשך לאמר, באותו היום בסמוך לשעה 20:20 הגיעו הנאשמת לבניין בו מתגוררים אימה והמתלון וניסתה לשלוח אש בחלון דירתו של המתלון, בסבירה כי מדובר בחלון חדר השינה בדירתה של אימה, וזאת באמצעות מצת אותו הדיליקה לאחר שפכה תחולת בקבוק בנזון על החלון.

כתוצאה מניסיונו הצתה נגרמו נזקים לחalon בדמות סימני פיח. (להלן: **התיק העיקרי**).

לביקשת הנאשמת צורף לתיק זה תיק נוסף, ת"פ 22-06-12632, בו הורשעה הנאשמת על פי הודהתה בביצוע עבירות תקיפה עובדי ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, ועבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

מכتب האישום המתוקן עולה כי ביום 22/06/2022, עobar לשעה 10:40, התקיים דיון במסגרת התיק העיקרי בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, אליו הגיעו הנאשמת באמצעות שב"ס כשהיא עצורה (להלן: " הדיון"). לאחר הדיון, בשעה

40:10 או בסמור לכר, לוותה הנאשמה על ידי לוחמי נחשון לאגף העצורים בהיכל בית המשפט. בהגיים סמור לאגר, נכנסו למקום 2 עובדות ניקיון עם עגלת ניקיון, והלוחם פבל יאנוב (להלן: "הלוחם פבל") אמר לקצין יוסי שטרית (להלן: "הקצין יוסי") **"שים לב שהנאשמה לא תמשוך משוה מעגלת הניקיון."**

מיד ובסמור, אחזה לוחמת נחשון אירינה פלוטוניקוב (להלן: "הלוחמת אירינה") בזרועה של הנאשמה וביקשה ממנה להיכנס לתא העצורים. או אז סירבה הנאשמת להיכנס לתא העצורים, כשמתלהמת ומנסה להניף ידיה לעבר הלוחמת אירינה. לאור האמור אחזו לוחמי נחשון בנאשמת והכניסו אותה לתא העצורים.

מיד ובסמור, תקפה הנאשמת את הקצין יוסי בכך שהניפה את ידיה האזוקות לעבר ראשו והכתה בו באמצעות האזוקים שעלו ידה.

כתוצאה מהאמור נגרמו לקצין יוסי חבלות במצחו בדמות חתך מדם, וללוחמת אירינה נגרמה נפיחות ביד ימין. כמו כן, נגרם לנאשמת שבר בשורש כף יד ימין. (להלן: "**התיק המצורף**").

הסדר הטיעון

2. ביום 22/06/20 הוצג הסדר במסגרת, כאמור, הודתה הנאשמת בעובדות כתוב האישום המתוקן במסגרת התקיק העיקרי, מבלתי שהוצגו הסכמות לעניין העונש. כמו כן, ביום 21/07/22 ה策hir ב"כ הנאשמת על הכוונה לצרף את התקיק המצורף, וב"כ הצדדים טענו לעונש בגין לשני התקיקים מבלתי שהושגו הסכמות לעניין העונש.

טייעוני הצדדים לעונש

3. באשר **لتיק העיקרי**, במסגרתו טיעוניה הكتובים לעונש הפנתה **באת כוח המאשימה** לערכים החברתיים המוגנים בהם פגעה הנאשמת ביצוע מעשי העבירה, ובهم השמירה על חי' האדם ושלמותו הגוףנית, וכן השמירה על רכוש הzelot מפני שריפתו והשמדתו, כאשר לטענת המאשימה, הערכים האמורים במקורה דין נפגעו בצורה ממשית. כמו כן, הפנתה לחומרת העבירה, כפי שעולה אף מהعونש אשר נקבע בגין ביצועה.

באשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירה הפנתה המאשימה לכך שהנאשמת מבצעת ייחידה, לתוכנן אשר קדם לביצוע העבירה אשר כלל הצלות בחומר דליק, וכן לסיבה לביצוע העבירה - ה'סכסוך' עם אימה ומטעים של נקמה או כעס כלפי. כמו כן, הפנתה לנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירה, ובעיקר לפוטנציאלי הנזק ההרסני הגלום ביצוע המעשים המתוארים בעובדות כתוב האישום המתוקן, ולכך שהנזק יכול היה להיגרם לא רק למתרлон, אלא לדירות נוספים במבנה.

לאור המפורט, ובשים לב לפסיקה שהוצגה מטעמה באשר למדיניות העונישה הנוהגת, עטרה המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין **15-36 חודשים מאסר בפועל**.

אשר לקביעת עונשה של הנאשמת בגדרי המתחם הפנתה את כוח המאשימה לקולה להודאת הנאשמת, אשר ניתנה

בזהדנות הראשונה, וכן להיעדר עבר פלילי.

לחומרה הפניה המאשימה לכך שהנאשם עזבה את המקום טרם אמדה את מידת הנזק אשר נגרם בשלה. כמו כן, הפניה לכך שלא הוגש תזכיר בעניינה של הנאשם אשר יכול היה לשפוך אוור על נסיבות חייה המורכבות הנטעןות לצד הסיכון במצבה.

עוד הפניה באת כוח המאשימה לצורך בהרעתה היחיד והרבים אשר עולה מהפסקה בעבירה מהסוג עליו מוננתה הנאשם את הדיון, ובשים לב לסיבה אשר הובילה את הנאשם לבצע המעשים - אשר מעידים על מסוכנותו מצדיה.

בשל האמור, סבירה ב"כ המאשימה כי יש לקבוע את עונשה של הנאשם בחלוקת האמצעי של המתחם. כמו כן, עטרה להטלת מאסר מותנה, אולם באשר לרכיב הכלכלי - בשים לב במצבה של הנאשם ולאחר שיחה עם המתлон והכרתו את המתлонנות ומורכבות מצבה - עטרה להימנע מהטלת רכיב עונשי מסווג זה.

באשר **لتיק המצורף** הוסיף ועטרה באת כוח המאשימה בעלפה **למתחם הנע בין 18-6 חודשי מאסר בפועל**, וטענה כי יש למקם את הנאשם בחלוקת האמצעי של המתחם, וזאת מחד גיסא בהתחשב בנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה, כפי שפורט בטיעוניה הכתובים, ומайдן גיסא בחומרת העבירות בנסיבות ביצוען.

ב"כ המאשימה עטרה כי לכל כתוב אישום יקבע מתחם נפרד, כמפורט, וכי עונשי המאסר אשר יוטלו על הנאשם יוטלו במצטבר.

4. בא כוח הנאשם הסכים כי מדובר בשני אירועים נפרדים, אולם טען ארוכות ביחס לנסיבות חייה של הנאשם, ובכלל זה פגימות מיניות מצד אביה, התדרדרות לסמים, חשש לסכנות חיים וקשיים כלכליים קיצוניים, וכן למצוקתה הנפשית בעקבות אותה שיחה עם אימה - אשר לטענותו הובילו לביצוע העבירות וצריכים להשפיע באופן משמעותי על קביעת מתחמי העבירה והן על מיקום עונשה של הנאשם בתוכם.

בא כוח הנאשם הפנה לכך שאף המאשימה הבינה את מצוקתה הנפשית של הנאשם ובשל כך שוחררה בתנאים מינימליים ממעצורה, אותן הפרה לאחר שבועיים לאחר שידול מצד אחר שהיא בן זוגה, שאף הוא נהג באופן אלים ואף משפיל כלפייה.

באשר **لتיק המצורף** טען ב"כ הנאשם כי יש ליתן משקל אף לכך שהנזק אשר נגרם לנפגעי העבירות אינו גבוה, וכן לכך שמעשי הנאשם נבעו מתוך שחשנה בעקבות אותה אמרה של לוחם נחשון.

לאור המפורט טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם נעה בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים בפועל, והפונה לפסקה כתמיכה בעתרתו.

עוד הפנה ב"כ הנאשמת לגילה הצער של הנאשמת, להיותה געדרת עבר פלילי, וטען כי יש להתחשב בתקופת מערכה ולהטיל עליה מאסר ברף התחthon.

קביעת מתחם העונש הולם

5. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון הילימה, על בית המשפט להתחשב: "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

אין מחלוקת בין הצדדים כי כל אחד מכתבי האישום בהם הודהה הנאשמת מתאר **איורע אחד** שבגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, ובכך הכל 2 מתחמים נפרדים.

התיק העיקרי

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מעשה של הנאשמת כוללים בתוכם את ההגנה על שלום היחיד והציבור, על הזכות לקרניין ועל תחושת הביטחון האישי והציבורי.

מזהה הפגיעה בערך המוגן היא ברמה הבינונית, שכן מדובר קדם לביצוע העבירה, וביצועה יכול היה לפגוע באנשים נוספים פרט למTELון, ומайдך גיסא - זו בוצעה בתגובה לאמירה שאין מחלוקת כי הכניסה את הנאשמת למצוקה נפשית ולמצב סוער במיוחד.

רבות דובר בפסקה באשר לחומרת עבירות ההצעה, שהנאשמת הורשעה בניסיון לבצע, ובסיון הטמון בביצועה, ובשל כך אף על החובה להחמיר בעונישה במקרים כגון דא.

כך לדוגמא, אך לאחרונה צוין בע"פ 8622/21 הולר נגד מדינת ישראל (15/05/22) (להלן: "פס"ד הולר") באשר לחומרת העבירה ולמדיניות העונישה הנהוגה בגין ביצועה כי:

"**בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת ההצעה הנובעת מפוטנציאל הנזק הרסני הטמון בה לסייעה, לרbesch ולחוי אדם.** אין לדעת כיצד תתפשט האש אשר "דרךليل ולהזיך", ובמי ת挨חז ותפגע בדרך הילוכה הלא צפוי. גם במקרים בהם התכוון המצית לפגיעה אחת, אין בידיו של המשלך אש לשולט בהשתוללותה, ואף שראשתה ידועה - אחריתה מי ישורנה ...
בהתאם, מדיניות העונישה הנהוגת ביחס לעבירת ההצעה היא להשית עונש מאסר בפועל על מבצעיה, ביחוד במקרה בו קדמה למעשה ההצעה התארגנות (ע"פ 15/8125 פרוקופנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 5 [פורסם בנבו] (19.4.2016)).

מדיניות העונישה הנהוגת

6. בטרם הפניה לפסיקה הנווגת אצין את המידע לכל ולפיו הפסיקה הנווגת מהוות פרמטר אחד מתוך מספר פרמטרים שהתווה החוקק לבתי המשפט בקבועם את מתחם העונש ההולם ו"מלאת הענישה לעולם אינה מתמטית, ועליה להיגזר מנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה לגופו".

[ראו: **ע"פ 4232 פלוני נגד מדינת ישראל (12/20) (פסקה 9)**].

בחינת מדיניות הענישה הנווגת מעלה כי גם שקיים מנגד ענישה רחבה, תוך שבתי המשפט שוקלים פרמטרים שונים באשר למאפייני הוצאה - האם צו שיש סכנה כי תתפשט לרוכש אחר, האם קיים פוטנציאלי לפגיעה בנפש, האם בזעעה בגיןחוותו הקרובה והמידית של אדם, האם בפועל נגרמה פגעה ברוכש, ומה היקפה - הרי שככל בעירות מסווג זה מוטלת ענישה הכללת מאסר בפועל בגיןו סורג וברית.

כמו כן, כידוע, "מושכלות יסוד הן כי ההבדל בין עבירה הניסיון לעבירה המושלמת הוא חסר בהשלמת היסוד העובדתי. אולם, על אף חסר זה, המחוקק קבע בסעיף 34 לחוק, כי כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת, החל גם על ניסיון (ע"פ 2588/15 ארונוב נגד מדינת ישראל (15/06/08) (להלן: "פס'ד ארונוב"). משכך, אין משמעות הרשעה בעבירה ניסיון בלבד כי יש להטיל על הנאשם מחיצית מהענישה הנווגת בגין ביצוע העבירה המושלמת, וכי חומרת העונש נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט, בשים לב לעקרון ההלימה בגין חומרת המעשים שביצעה הנאשםת למידת עונשה.

[ראו לעניין זה **ע"פ 5001 פלוני נגד מדינת ישראל (16/24)**].

ומכאן לפסיקה הנווגת:

בפס'ד הולרណון ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאותו בביצוע עבירת הוצאה בצוותא חד, וזאת לאחר שהודה בcourt שהטייע אחר ברכבו לחנין בניין מגורים בו נמצא אופנוו של המתלוון, כשהשניים מצוידים בבקבוק ובו חומר דליק, והאחר הצית את האופנוו באופן שגרם לשרפתו. מששב האחר ורכבו של הנאשם - נסעו השניים מהמקום. בית המשפט המחויזי קבע מתוך עבירה הנע בין **15-35 חדש מאסר בפועל**, והטיל על הנאשם, צער נעדר עבר פלילי, **15 חדש מאסר בפועל** לצד מאסר מוותנה ופיזי. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם וקבע כי בית המשפט המחויזי שקלל כראוי את מכלול נסיבות המקורה, נסיבותיו האישיות של הנאשם, חומרת העבירה ומדיניות הענישה הנווגת.

בפס'ד ארונוב אליו הפנתה המאשימה,ណון ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאותו בביצוע עבירת ניסיון הוצאה, וזאת לאחר שבשל סכסוך בין המתלוון, ניסה להציג אש בקיוסק אשר נמצא מעל בניין מגורים, באמצעות הלילה, באמצעות הצעת ניר דליק שהחדר לתוך הקיוסק. האש כבתה לאחר מספר שניות והותירה כתם פיח בלבד. בית המשפט המחויזי קבע מתוך ענישה הנע בין **30-15 חדש מאסר בפועל**, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **20 חדש מאסר בפועל** לצד מאסר מוותנה. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי כלל השיקולים הרלוונטיים בעניינו של הנאשם נלקחו בחשבון בגישה דעתו.

בע"פ 13/1397 צ'קول נגד מדינת ישראל (14/01/23), אליו ה奉תה המאשימה, נדון ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאותו בביצוע עבירת הצתה ועבירת היזק בזדון, וזאת לאחר שהחית את חדרו, הנמצא בדירה שותפים, באמצעות מצת וסדין ולאחר מכן ברוח מהחדר. כתוצאה מהאמור נשרפו כליל החדר, גג הרעפים וארגז המצו依 על הגג, וכן נגרמו נזקי פich לבת ונשרפו בגדים וחפצים השיכים לאחד הדירים. הוסכם כי הנאשם ביצע את מעשיו עקב מצבו הנפשי הירוד אך גם הובאו ראיות אשר העידו על סכוסר קודם בין בעל הבית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 2-4 שנים מסר בפועל והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 24 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה, חציו בחופף, והטלת מאסר מותנה ופיצוי. בית המשפט העליון קבע, בין היתר, כי מעשיו של הנאשם יצרו סיכון ממש, שחלקן אף יצא לפועל, אך מайдך כי יש ליתן משקל לכך שהנפטר וידע כי דיריו המבנה מצוים מחוץ לבית. משכך, קבע כי מתחם העונש ההולם נוע בין **שנה ל-3 שנות מאסר**, ובshallול נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכל זה עברו הפלילי ומהסר המותנה אשר היה תלו依 ועומד כנגדו, נסיבות חייו הקשות, מצבו הנפשי וכי הוא עצמו נפגע כתוצאה מביצוע המעשים - קיבל את ערעורו של הנאשם והקל עונשו **ל-18 חודשי מאסר בפועל**, לצד הפעלת המאסר המותנה חציו בחופף וחציו במצטבר.

בע"פ 3074/07 מדינת ישראל נגד ابو תקפה (08/03/27) נדון ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאותו בביצוע עבירת הצתה ועבירת היזק בזדון, וזאת לאחר שהודה בכך שעלה רקע סכוסר עם אחר, הציג, ביחד עם אחר, חממה אשר סבר כי שייכת לוותו אחר, וזאת לאחר שmileao דליך בשני בקבוקים, ושפכו אותו על אחת החමמות. בעל החממות הבחן באש וכיבת אותה, אך לא לפני שזו גרמה לנזק בשווי של כ-8,000 ₪. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם צער נעדר עבר פלילי, 6 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצוי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה וקבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם מכך בגין חומרה והצורך בהגנה על האינטרס הציבורי, והטיל על הנאשם **7 חודשים מאסר בפועל** לריצוי אחורי סוגר ובריח.

בע"פ 11748/05 פלוני נגד מדינת ישראל (06/05/22), נדון ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאותו בביצוע עבירת הצתה, וזאת לאחר שהודה כי על רקע סכוסר עם מעבידיו הקודם, הגיע לפנצ'ריה כשהוא מצד בבקבוק המכיל חומר דליק ובמצית, שפרק מהחומר הדליק בכניסה לפנצ'ריה והציגו במצב, וכותואה מכך אחזה אש בדלת ובאזור הכניסה של הפנצ'ריה. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם, קטן בן 17 וחצי, **12 חודשים מאסר בפועל** לצד מאסר מותנה. בית המשפט העליון קבע כי על אף גילו הצעיר של הנאשם, בית המשפט התחשב די הצורך בנסיבותו האישיות ודחה הערעור.

לאחר עיון בפסקין הדיון הנוספים אליהם הפנה ב"כ הנאשמה, לא מצאתי ללמידה מת"פ (ימ) 23869-04-14 מדינת ישראל נגד כהן ומת"פ 13-01-36821 מדינת ישראל נגד גבאי, שכן נסיבות ביצוע אותן עבירות שונות באופן מהותי מהמקרה המונח לפניי. כמו כן, לא מצאתי ללמידה מת"פ 13-12-53784 מדינת ישראל נגד סוויסה, שכן אלו עוסקים בעבירות שונות מזו עליה ניתןו הנאשמה את הדיון.

נסיבות ביצוע העבירה

7. במסגרת **נסיבות ביצוע העבירה** יש לנקח בחשבון כי קודם תכנון לאיורע, את היות הנאשם מבצעת יחידה, וכן את לסייע המבונה, כאמור, בעצם ביצוע עבירת הצתה כאשר לא ידוע לא תפשט האש ולאיזה נזק תגרום, בוודאי

במקרה בו נשלחת אש לבניין מגורים.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהנזק המזער שngrם בפועל, וכן מהסיבה שהובילה לביצוע העבירה, כמפורט לעיל.

**8. לאור האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מעשה של הנאשמה במסגרת תיק זה נע בין 28-11
חודשי מאסר בפועל.**

התיק המצורף -

9. העריכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מעשה של הנאשמה כוללים בתוכם את ההגנה על שלמות גופם וביטחונם של עובדי הציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחונו, וכן השמירה על הסדר הציבורי.

מידת הפגיעה בעורך המוגן לא מועטה, שכן על אף שהעבירה בוצעה ללא תכנון מוקדם וככל הנראה על רקע פרשנות מוטעית של הסיטואציה מצד הנאשמת - זו בוצעה בזמן שהנאשמה הוחזרה מידין משפטית בעניינה במסגרת התקיק העיקרי, תוך שהיא מתנגדת להישמע להוראות לוחמי נחישון באופן שהצריך שימוש בכוח נגדה ותוך שהיא גורמת לפציעת אחד הלוחמים.

לענין חומרת הפגיעה בעורך ציבור, יפים הדברים שנאמרו ברע"פ 5579/10 קרייה נגד מדינת ישראל (10/02/02): "יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידיו, לשם פגיעה והעלבה בעובי ציבור במהלך مليוי תפקידם. מעשים אלו מעוררים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. ... הציבור נותן את מבתו בעובי הציבור ונכיגי החוק, "זוטבת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיכלו למלא את תפקידם ללא מORA ולא פחד... מתוקפנים ומאיימים. لكن הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו". בתקופה המתאפיינת בגליל אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגעה בלתי רואיה בכבודם ובמעמדם. על כן בתי המשפט מחויבים להכבד את ידם ולתת עונשים מرتיעים".

בע"פ 4565/13 חارد נגד מדינת ישראל נגד פלוני (04/11/04) אף ציין: "לאלימות המכוננת נגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, לאחר והן פוגעות פגעה אונשה גם בעורך החברתי הנודע לתפקיד התקין של השירות הציבורי... עובדי הציבור "חוופים בצריח" כמו שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם שירות הציבור שיעדים אף הם קשיים".

מדיניות הענישה הנוגגת

10. בוחנת מדיניות הענישה הנוגגת בגין העבירות עליהן נוותנת הנאשמה את הדין במסגרת התקיק המצורף מעלה כי קיימן מנעד ענישה רחבה, תוך שבתי המשפט שוקלים פרמטרים שונים בהם עצמת התקיפה, הימשכוtha, הרקע לביצועה,

והנזק שנגרם כתוצאה מביצועה.

ומכאן לפסיקה הנוגגת:

ברע"פ 5759/20 אזרגה נגד מדינת ישראל (23/08/2022) נדונה בקשה ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאותו בביצוע עבירת תקיפת עובד ציבור אוים. זאת לאחר שמשהחל פקח לרשות לו דוח - הכה הנשם את הפקח בצוותו ובעת בירכו. בהמשך, קילל הנשם את הפקח ואמר "אני אשׂרָך אֶתְכֶם", וכן עקב אחרי הפקח עד למשדי הפיקוח העירוני, אז הגיעו שוטרת, אליה הנשם סירב תחילת להטלות ולבסוף התרצה. בדרכם לנידית המשטרת, הנשם צעק לעבר הפקחים שיראה להם מה זה, תוך שנופף בידיו. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל-15 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנשם, בעל עבר פלילי, בין היתר **8 חודשים מאסר בפועל לריצוי מאחריו סורג ובריח**. בית המשפט המחויז דחה את ערעורו של הנשם וקבע כי העונש שהוטל עליו מידתי. בית המשפט העליון דחה את בקשה הערעור וקבע כי ריצוי עונש בדרך של עבודות שירות היא פרוילגיה וכי במקרה זה הנשם אינו עומד בנסיבות הנלוות למי שראוי להטיל עליו מאסר לריצוי בדרך של עבודות.

בע"פ (חי) 1302-01-21 מדינת ישראל נגד זיאן (15/07/21) נדונוינו של מי שהורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש ועבירת תקיפת עובד ציבור. זאת לאחר שעלה רקע או שביעות רצono של הנשם מהחלטת מנהל מחלקת הרפואה הדחופה בבית החולים ענינו - תקף הנשם את מנהל המחלקה בכך שאחז בחולצתו והוא אוטו במכות אגרוף בפניו ובצוותו. כמו כן, מנהלץ רופא העובד במחלקה לעזרת המנהל - תקף אותו הנשם בכך שהיכה אותו במכות אגרוף בפניו ושרט את פניו עד שלבטוף נפלו הנשם, המנהל והרופא על הרצפה. כתוצאה מההתואר נגרמו לרופא שפיטופים שטחים וסימני חבלה בפנים ומאתורי האוזן ולמנהל המחלקה נגרמו סימני חבלה בפנים ובבית החזה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין **7 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשים מאסר בפועל**. עם זאת, בשל מצבו הרפואי המורכב של הנשם - חרג בית המשפט מהמתחם לקולה והסתפק בהטלת 4 חודשים מאסר מותנה לצד התחייבות ופיצויים. בית המשפט המחויז קבע כי במקרה זה נكون היה לחזור מטעמי צדק מהמתחם, לאור מצבו הרפואי המורכב של הנשם, ו邏שך הותיר את גזר הדין על כנו, למעט הוספת צו של"צ לשוך 200 שעות.

בע"פ (נצרת) 19762-08-16 בוהדנה נגד מדינת ישראל (17/01/03) נדונוינו של מי שהורשע בביצוע עבירת תקיפת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה של ממש אוים. לאחר שהנשם התבקש על ידי פקחי רשות הטבע והגנים לשחרר את הדגים שדג בשטחה של שמורת טבע - תקף הנשם את אחד הפקחים באמצעות חכה שהחזיק בידו, על כתפו ועל גבו, ולאחר מכן הכה אף את הפקח השני באמצעות החכה. בתגובה לאמור, ריסס אחד הפקחים את הנשם בגז פלפל, ושניהם נפלו למים. כתוצאה מההתואר נגרמו לאחד הפקחים סימני חבלה עם שפיטופים בכף שמאל, נגב מצד שמאל, וכאבים במותן. בהמשך, איים הנשם על אחד הפקחים באומרו: "יש לך מזל שנשארת בחיים, אנחנו עוד ניפגש וזה יגמר אחרת". בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין **מאסר מותנה ל-8 חודשים מאסר בפועל**. לאחר שהקל כלל נסיבותיו האשיות של הנשם, לרבות עברו הפלילי, מצבו הבריאותי והפגיעה במשפטו - הטיל בית המשפט על הנשם **5 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות**, לצד מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות. בית המשפט המחויז קבע כי בית משפט קמא שקל כלל השיקולים הרלוונטיים וכי העונש שהוטל על הנשם סביר מazon.

בע"פ (י-מ) 15-02-23164 שפטאי נגד מדינת ישראל (15/06/02) קיבל בית המשפט את ערעורו של הנאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות תקיפת עובד ציבור, באופן חלק. בית המשפט קבע כי לאחר שהמתלוננת, פקחית חניתה, סייבנה לבקשתו של הנאשם להימנע מלהרשום לו ד"ח - תקף אותה הנאשם בכר שהכחתה אותה במכות אגרוף בפניהם. בתגובה לכך, ריססה המתלוננת את הנאשם בגז מדמי וنمלה מהמקום. בהמשך, חזרה המתלוננת על מנת לצלם את רכבו של הנאשם - וכך יותר. כתוצאה מעשהה הניגרם למtalוננת חתר בקשר האף אשר הצריך תפירים והתערבות פלسطינית, ובעקבות האירוע המתלוננת אף פנתה לפסיכולוג. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין **מספר חדש מאסר בפועל, לריצוי אחורי סורג וברית, ועד לשנתיים**, ולאחר מכן ביחסן את גילו המבוגר והיעדר עבר פלילי - מיקם עונשו בתחום המתחם והטיל עליו, בין היתר, **4 חדש מאסר בפועל לריצוי אחורי סורג וברית**. בית המשפט המוחזק קבע כי "תקיפת עובדי ציבור מחיבת ענייה מחמירה וממשית אשר תעבור מסר חד ומדויק, לפיו למשעים כגון אלה לא תבוא סובלנות כלשהי...", וקבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם ראוי. עם זאת ובאופן חריג, לאור גילו של הנאשם, כבן 70, והיותו נעדר עבר פלילי - הקלו עמו במידה מה באופן שעונש המאסר שהוטל עליו הומר לריצוי בעבודות שירות.

בע"פ (י-מ) 13-05-13 26891 בלעיש נגד מדינת ישראל (15/06/02) קיבל בית המשפט את ערעורו של הנאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות תקיפת עובד ציבור, תקיפה חריפה הגורמת חבלה ממש ואiomים, באופן חלק. בית המשפט קבע כי לאחר שמאבטחה בעיריית כרמיאל ביקש לבדוק את הנאשם טרם כניסה לעיריה - דחף אותו הנאשם באומרו "זוז לפני שאני מזמן אותך" ובהמשך, משהגיע למקום פקח בעיריה העוסק בשיטור עירוני ובקש לשוחח עם הנאשם, הלם בו הנאשם בפנוי, באוזנו ובכף ידו, באמצעות אגרופיו. כתוצאה מההמ.bioar נגרמו לפחת שריטות בפנים, שטרך דם ופצע אחורי אוזנו ונפייחות והגבלה תנואה בבחון כף ידו הימנית. באותו מעמד ניסה הנאשם לתקוף פקח נוספת וายים על שניים מהם באומרו כי הוא עוד יתרפס אותם בסמטה חשוכה ויסגור איתם חשבון וכי הם רוסים מסריכים. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין **3 ל-15 חדש מאסר בפועל לריצוי אחורי סורג וברית**, והטיל על הנאשם, בין היתר, **5 חדש מאסר לריצוי אחורי סורג וברית**. בית המשפט המוחזק קבע כי יש לבטל הרשותו של הנאשם בביצוע עבירות האiomים, אך ברוב קולות קבע כי יש להותר את עונש המאסר על כנו בשל היותו סביר.

לא מצאתי ללמידה מרע"פ 15/31 אפרטמן נגד מדינת ישראל (15/01/15) אליו הפניה המأشימה, וזאת בשים לב לשוני בעבירות בין אותו התקיק לתיק זה.

נסיבות ביצוע העבירה

11. במסגרת **נסיבות ביצוע העבירה** יש לקחת בחשבון כי לא עולה שקדם תכנון לאירוע, וכן את היות הנאשם מבצעית יחידה.

כמו כן, יש לקחת בחשבון את הנזק הגוף שנגרם ללוחמת ולקצין, כמפורט בעבודות כתב האישום המתוקן, וכן את הנזק אשר יכול היה להיגרם כתוצאה מהשימוש באזיקים לצורך תקיפת הקצין.

עם זאת, יש ליתן משקל לסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירות - ככל הנראה מצוקתת הנפשית של הנאשם

בשל קיומ הדיוון במסגרת התקיק העיקרי ואמירות לו חום ייחידת נחשון בעניינה, וכן את העובדה כי גם הנאשמה נחבלה באירוע.

12. לאור האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מעשה של הנאשמה במסגרת תיק זה נע בין **מספר חדש** מאסר אשר יכול וירצוזו בעבודות שירות ועד ל-**14 חודשים מאסר בפועל**.

קביעת עונשה של הנאשמה

13. נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה -

אשר לנسبות שאין קשרות ביצוע העבירות יילקוו בחשבון הודהות הנאשמת בכתב האישום המתוקנים, שיש בה משום לקיית אחריות על מעשה.

עוד יילקוו בחשבון נסיבות חייה המורכבות כפי שאלה באו לידי ביטוי בטיעוני ב"כ הנאשמת וכפי שעולה אף **מן/2**, מכתב מטעם עו"ס משטרה - תחנת עיריות מיום 22/01/06, שבועיים טרם ביצוע העבירה עליה נותנת את הדיון במסגרת התקיק העיקרי.

מן/2 עולה כי הנאשמת גרושה, בת 20, בעלת רקע משפחתי מורכב שהובילה אף לשימוש בסמים. עוד עולה כי **ק"י** חשש ממשי לחיה מצד משפחתה אך ק"י קושי לאתר בעבורה מסגרת מגנה - שיקומית בשל מאפייניה המיוחדים וקושי של הנאשמת לשתף פעולה עם גורמי הטיפול.

כמו כן, יש ליתן משקל אף לגילה הצער של הנאשمة ולהיותה נעדרת עבר פלילי, וכן לפזיעה שנגרמה לה כתוצאה מהאירוע בתיק המצורף, כמפורט בעבודות כתב האישום המתוקן.

14. סוף דבר, לאחר ששאלתי את הנسبות לקולא ולחותמרה במקרה דנן, כמפורט לעיל, ובעיקר נכון נסיבות חייה המורכבות של הנאשمة והרקע לביצוע העבירות עליה נותנת את הדיון, על אף שהיא כל הליך שיקומי ואף לא הוגש תסקיר בעניינה - באתי לכלל מסקנה כי יש להטיל עליה עונשה ברף התחthon של המתחמים, תוך חפיפה מסוימת בין העונשיים.

בשים לב לנסיבות האישיות של הנאשمة, ובשים לב אף לumedת המאשימה בעניין זה - מצאתי כי יש מקום להימנע מהטלת כל רכיב כלכלי בעניינה של הנאשمة במסגרת תיקים אלה, וזאת על אף הנזק שנגרם לנפגעי העבירות והמשמעות הגמולית וההרעתית שנלווה להטלה רכיב עונשה מסווג זה.

15. סוף דבר, אני גוזרת על הנאשם את העונשיים הבאים:

חודשי מאסר בפועל מהם ינוכו ימי מעצרה.

12

ב. חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה שלא תעבור עבירה מסווג פשע לפי סימן ט' לפרק י"א לחוק העונשין ו/או עבירה מסווג פשע לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

6

ג. חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה שלא תעבור עבירות עוון לפי סימן ט' לפרק י"א לחוק העונשין ו/או לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ח אב תשפ"ב, 15 אוגוסט 2022, במעמד הצדדים.